

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 38/2016-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice a jeho uzneseniami spisových značiek: 12 Er 286/2004 z 3. septembra 2013 (Rvp 214/2015), 6 Er 407/2006 z 21. novembra 2011 (Rvp 215/2015), 9 Er 537/2006 z 14. augusta 2013 (Rvp 673/2015), 9 Er 547/2004 zo 17. mája 2013 (Rvp 674/2015), 7 Er 8/2007 z 18. marca 2011 (Rvp 971/2015), 4 Er 264/2003 z 30. apríla 2012 (Rvp 1659/2015), 7 Er 392/2008 zo 17. januára 2014 (Rvp 1660/2015), 9 Er 4/2007 z 19. februára 2013 (Rvp 1661/2015), 6 Er 152/2007 z 27. apríla 2012 (Rvp 1662/2015), 7 Er 8/2009 z 4. marca 2014 (Rvp 1663/2015); postupom Okresného súdu Nitra a jeho uzneseniami spisových značiek: 19 Er 658/2009 z 3. marca 2014 (Rvp 216/2015), 25 Er 634/2006 z 25. júna 2012 (Rvp 217/2015), 9 Er 233/2006 z 2. septembra 2013 (Rvp 218/2015), 24 Er 77/2007 z 27. januára 2014 (Rvp 219/2015), 15 Er 312/2003 z 26. septembra 2013 (Rvp 220/2015), 25 Er 263/2008 z 15. októbra 2013 (Rvp 675/2015),

12 Er 81/2007 z 31. júla 2013 (Rvp 676/2015), 11 Er 81/2007 z 9. júla 2013 (Rvp 972/2015), 23 Er 7/2009 zo 16. decembra 2013 (Rvp 973/2015, 27 Er 441/2007 z 24. februára 2014 (Rvp 974/2015), 17 Er 647/2010 z 11. septembra 2013 (Rvp 975/2015), 25 Er 441/2009 z 24. februára 2014 (Rvp 976/2015), 24 Er 231/2006 z 20. mája 2013 (Rvp 977/2015), 15 Er 247/2003 zo 14. apríla 2014 (Rvp 978/2015) , 25 Er 197/2009 z 21. februára 2014 (Rvp 979/2015), 9 Er 227/2008 zo 16. septembra 2013 (Rvp 980/2015), 25 Er 59/2010 z 26. februára 2014 (Rvp 1639/2015), 27 Er 321/2008 z 9. januára 2014 (Rvp 1640/2015), 11 Er 594/2006 z 2. mája 2013 (Rvp 1641/2015), 17 Er 239/2011 z 10. septembra 2013 (Rvp 1642/2015), 23 Er 112/2007 z 25. mája 2012 (Rvp 1643/2015), 9 ER 563/2005 z 22. augusta 2013 (Rvp 1644/2015), 11 Er 188/2007 z 11. apríla 2012 (Rvp 1645/2015), 18 Er 960/2009 z 3. marca 2014 (Rvp 1646/2015), 23 Er 130/2007 z 24. mája 2012 (Rvp 1647/2015), 23 Er 239/2006 z 9. mája 2012 (Rvp 1648/2015), 18 Er 795/2009 zo 4. apríla 2014 (Rvp 1649/2015), 23 Er 4/2009 zo 16. októbra 2013 (Rvp 1650/2015), 23 Er 465/2010 z 20. decembra 2013 (Rvp 1651/2015), 25 Er 599/2009 z 25. februára 2014 (Rvp 1652/2015), 23 Er 72/2007 z 8. decembra 2011 (Rvp 1653/2015), 11 Er 46/2005 zo 7. augusta 2012 (Rvp 1654/2015), 17 Er 57/2010 z 31. januára 2014 (Rvp 1655/2015), 13 Er 452/2005 z 10. júna 2013 (Rvp 1656/2015), 27 Er 530/2010 z 19. marca 2014 (Rvp 2542/2015), 11 Er 1672/2004 zo 6. novembra 2012 (Rvp 3256/2015), 11 Er 492/2004 z 10. mája 2011 (Rvp 3257/2015), 11 Er 671/2006 z 9. júla 2013 (Rvp 3258/2015), 13 Er 143/2005 z 27. novembra 2013 (Rvp 3259/2015), 17 Er 504/2006 z 28. októbra 2013 (Rvp 3260/2015); postupom Okresného súdu Nové Zámky a jeho uzneseniami spisových značiek: 15 Er 543/2006 z 10. mája 2012 (Rvp 221/2015), 10 Er 329/2007 z 31. decembra 2012 (Rvp 677/2015), 15 Er 141/2009 zo 7. septembra 2011 (Rvp 981/2015), 15 Er 403/2005 z 15. mája 2012 (Rvp 2544/2015), 15 Er 419/2006 z 11. októbra 2012 (Rvp 2545/2015), 15 Er 531/2005 zo 16. mája 2012 (Rvp 2546/2015), 15 Er 655/2005 zo 16. mája 2012 (Rvp 2547/2015), 14 Er 1201/2006 z 2. mája 2013 (Rvp 2548/2015); postupom Okresného súdu Topoľčany a jeho uzneseniami spisových značiek: 5 Er 152/2003 z 20. januára 2014 (Rvp 222/2015), 8 Er 765/2008 z 27. mája 2014 (Rvp 679/2015), 4 Er 739/2007 z 19. marca 2014 (Rvp 1664/2015), 4 Er 431/2009 z 29. júla 2014 (Rvp 3255/2015); postupom Okresného súdu Komárno a jeho uzneseniami spisových značiek: 6 Er 228/2008 z 4. apríla 2013 (Rvp 223/2015),

6 Er 636/2008 z 5. apríla 2013 (Rvp 224/2015), 13 Er 1058/2011 z 20. augusta 2013 (Rvp 225/2015), 13 Er 548/2010 z 20. augusta 2013 (Rvp 226/2015), 9 Er 360/2006 z 12. decembra 2013 (Rvp 678/2015), 8 Er 409/2005 z 28. januára 2013 (Rvp 982/2015), 10 Er 462/2003 z 22. júna 2012 (Rvp 983/2015), 10 Er 624/2008 zo 16. decembra 2013 (Rvp 1657/2015), 8 Er 345/2007 z 21. júna 2012 (Rvp 1658/2015), 5 Er 97/2009 z 13. decembra 2013 (Rvp 2543/2015); ako aj postupom Krajského súdu v Nitre a jeho uzneseniami spisových značiek: 15 CoE 217/2014 z 18. júna 2014 (Rvp 214/2015), 15 CoE 332/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 215/2015), 25 CoE 139/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 216/2015), 15 CoE 335/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 217/2015), 11 CoE 147/25014 z 30. júna 3014 (Rvp 218/2015), 26 CoE 193/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 219/2015), 6 CoE 46/2014 z 22. augusta 2014 (Rvp 220/2015), 8 CoE 173/2014 zo 7. augusta 2014 (Rvp 221), 7 CoE 130/2014 z 29. septembra 214 (Rvp 222/2015), 25 CoE 103/2014 z 31. júla 2014 (Rvp 223), 11 CoE 103/2014 z 30. apríla 2014 (Rvp 224), 5 CoE 112/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 225/2015), 15 CoE 205/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 226/2015), 7 CoE 120/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 673/2015), 7 CoE 148/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 674/2015), 26 CoE 188/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 675/2015), 26 CoE 229/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 676/2015), 26 CoE 277/2013 z 31. januára 2014 (Rvp 677/2015), 11 CoE 2019/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 678/2015), 7 CoE 144/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 679/2015), 15 CoE 336/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 971/2015), 26 CoE 253/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 972/2015), 9 CoE 199/2014 z 27. novembra 2014 (Rvp 973/2015), 9 CoE 163/2014 z 27. novembra 2014 (Rvp 974/2015), 6 CoE 79/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 975/2014), 15 CoE 377/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 976/2015), (11 CoE 237/2014 zo 14. novembra 2014 (Rvp 977/2015), 26 CoE 270/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 978/2015), 26 CoE 317/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 979/2015), 8 CoE 251/2013 z 30. mája 2014 (Rvp 980/2015), 26 CoE 172/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 981/2015), 26 CoE 255/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 982/2015), 5 CoE 186/2014 z 22. augusta 2014 (Rvp 983/2015), 26 CoE 327/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 1639/2015), 26 CoE 306/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 1640/2015), 8 CoE 144/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 1641/2015), 26 CoE 175/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 1642/2015), 15 CoE 364/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 1643/2015), 15 CoE 257/2014 z 15. júla 2014

(Rvp 1644/2015), 15 CoE 311/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 1645/2015), 6 CoE 78/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 1646/2015), 26 CoE 276/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 1647/2015), 15 CoE 362/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 1648/2015), 25 CoE 168/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 1649/2015), 15 CoE 359/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 1650/2015), 15 CoE 363/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 1651/2015), 15 CoE 380/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 1652/2015) , 15 CoE 379/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 1653/2015), 5 CoE 152/2014 z 22. augusta 2014 (Rvp 1654/2015), 15 CoE 368/2014 z 30. septembra (Rvp 1655/2015), 6 CoE 69/2014 z 22. augusta 2014 (Rvp 1656/2015), 9 CoE 177/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 1657/2015), 26 CoE 337/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 1658/2015), 11 CoE 236/2014 z 14. novembra 2014 (Rvp 1659/2015), 11 CoE 256/2014 zo 14. novembra 2014 (Rvp 1660/2015), 9 CoE 190/2014 z 20. novembra 2014 (Rvp 1661/2015), 8 CoE 166/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 1662/2015), 26 CoE 271/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 1663/2015), 8 CoE 140/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 1664/2015), 15 CoE 381/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 2542/2015), 7 CoE 97/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 2543/2015), 11 CoE 91/2014 z 30. apríla 2014 (Rvp 2544/2015), 6 CoE 52/2014 z 30. apríla 2014 (Rvp 2545/2015), 5 CoE 89/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 2546/2015), 5 CoE 94/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 2547/2015), 5 CoE 103/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 2548/2015), 11 CoE 134/2014 z 3. decembra 2014 (Rvp 3255/2015), 1 CoE 214/2014 z 25. novembra 2014 (Rvp 3256/2015), 43 CoE 435/2014 z 20. novembra 2014 (Rvp 3257/2015), 8 CoE 148/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 3258/2015), 26 CoE 324/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 3259/2015), 25 CoE 122/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 3260/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 214/2015, Rvp 215/2015, Rvp 216/2015, Rvp 217/2015, Rvp 218/2015, Rvp 219/2015, Rvp 220/2015, Rvp 221/2015, Rvp 222/2015, Rvp 223/2015, Rvp 224/2015, Rvp 225/2015, Rvp 226/2015, Rvp 673/2015, Rvp 674/2015, Rvp 675/2015, Rvp 676/2015, Rvp 677/2015, Rvp 678/2015, Rvp 679/2015, Rvp 971/2015, Rvp 972/2015, Rvp 973/2015, Rvp 974/2015, Rvp 975/2015, Rvp 976/2015, Rvp 977/2015, Rvp 978/2015, Rvp 979/2015,

Rvp 980/2015, Rvp 981/2015, Rvp 982/2015, Rvp 983/2015, Rvp 1639/2015, Rvp 1640/2015, Rvp 1641/2015, Rvp 1642/2015, Rvp 1643/2015, Rvp 1644/2015, Rvp 1645/2015, Rvp 1646/2015, Rvp 1647/2015, Rvp 1648/2015, Rvp 1649/2015, Rvp 1650/2015, Rvp 1651/2015 Rvp 1652/2015, Rvp 1653/2015, Rvp 1654/2015, Rvp 1655/2015, Rvp 1656/2015, Rvp 1657/2015, Rvp 1658/2015, Rvp 1659/2015, Rvp 1660/2015, Rvp 1661/2015, Rvp 1662/2015, Rvp 1663/2015, Rvp 1664/2015, Rvp 2542/2015, Rvp 2543/2015, Rvp 2544/2015, Rvp 2545/2015, Rvp 2546/2015, Rvp 2547/2015, Rvp 2548/2015, Rvp 3255/2015, Rvp 3256/2015, Rvp 3257/2015, Rvp 3258/2015, Rvp 3259/2015 a Rvp 3260/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 38/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 13. januára, 20. januára 2015, 2015, 26. januára 2015, 12. februára 2015, 23. februára 2015 a 4. marca 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru označeným postupom a uzneseniami Okresného súdu Nitra, Okresného súdu Nové Zámky, Okresného súdu Topoľčany a Okresného súdu Komárno (ďalej len „postup a uznesenia okresných súdov“) a označeným postupom a uzneseniami Krajského súdu v Nitre (ďalej len „postup a uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a že v rámci tejto činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s fyzickými osobami – dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, stali sa pohľadávky sťažovateľky splatnými. Na základe exekučných titulov (rozhodcovských rozsudkov, resp. notárskych zápisníc) boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania, v priebehu ktorých okresné sudy uzneseniami rozhodli o vyhlásení exekúcií za neprípustné a o ich zastavení. Po podaní odvolaní sťažovateľkou krajský súd svojimi uzneseniami potvrdil uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov a krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu ich vlastnú interpretáciu.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, práva podľa čl. 47 charty, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami okresných súdov a postupom a uzneseniami krajského súdu, zruší uznesenia okresných súdov a uznesenia krajského súdu, veci vráti okresným súdom na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností ktoré sú predmetom tohto konania pred ústavným súdom a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2.1 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami okresných súdov

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Pokiaľ ide o napadnutý postup okresných súdov a ním vydané uznesenia, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto uzneseniam bolo možné podať odvolania ako riadny opravný prostriedok, čo sťažovateľka aj využila. Označené uznesenia okresného súdu, ako aj sťažovateľkou namietaný postup, ktorý vydaniu rozhodnutí predchádzal, bol teda predmetom súdneho prieskumu krajským súdom. S prihliadnutím na to bolo preto potrebné túto časť sťažností odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd konštatuje, že už vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 462/2014 z 24. júla 2014 a iných) podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky, ktorými napádala rozhodnutia všeobecných súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a o ich zastavení, pretože rozhodcovské rozsudky alebo notárske zápisnice, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií.

S týmito dôvodmi odmietnutia sťažností sťažovateľky sa ústavný súd naďalej plne stotožňuje, a preto ani napadnutý postup a uznesenia krajského súdu nepovažuje za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, resp. za také, ktoré by boli spôsobilé reálne zasiahnuť

do sťažovateľkou označených práv, porušenie ktorých v predložených sťažnostiach namietala.

Vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe aj iné dôvody odmietnutia jej sťažností vyplývajúce z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania predložené sťažnosti v tejto časti odmietol z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti bez bližšieho odôvodnenia podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2016